

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 28419

гр. София, 14.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
закрито заседание на 14.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разглежда дело номер **8531** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Д. В. Г., подадена чрез адв. С. Х., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-5313-000014 от 06.07.2026 г., издадена от Х. Н. Г. – началник група към ОДМВР – П., група КПДГПА П..

В жалбата е обективизирано и искане за спиране на изпълнението на заповедта на основание чл. 166 АПК. Твърди се, че продължаващото изпълнение на заповедта води до значителна и трудно поправима вреда за оспорващата, тъй като още в деня на проверката 02.07.2026 г. за автомобила е платена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, а от друга страна липсва и уведомяване за служебно прекратената регистрация. В подкрепа на твърденията си ангажира и писмени доказателства.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чиито права и законни интереси са засегнати неблагоприятно. Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо Д. В. Г. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по

искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Факти и обстоятелства, които са пряко следствие на акта или които са се осъществили преди издаването на акта, са ирелевантни за основателността на искането. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на искателя.

В конкретния случай искането е направено въз основа на твърдения, че предварителното изпълнение на акта ще причини на оспорващия значителни и трудно поправими вреди, като се прилагат доказателства, че нарушението, заради което е приложена ПАМ е отстранено след установяването му на 02.07.2026 г. От собственика на превозното средство е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, за което е издадена полица № BG/07/126002298027 със срок на застраховката от 02.07.2026 г. до 01.07.2027 г.

Предвид това съдът намира искането за основателно. Принудителните административни мерки се прилагат с цел предотвратяване, преустановяване или отстраняване на вредните последици от административните нарушения - чл. 22 ЗАНН. Следователно принудителната административна мярка е насочена към премахване на административното нарушение и неговите последици, а не към санкциониране на нарушителя. Обратно - наказателно постановление се издава и административното наказание се налага на лице, извършило административно нарушение /арг. от чл.53, ал.1 ЗАНН/, т.е. целта на производството е да санкционира лице, което с поведението си, с действията или бездействието си, е извършило административно нарушение. След като са отстранени причините, довели до прилагане на ПАМ и регистрацията на МПС е възстановена /според чл.143, ал. 10, изр. 2-ро ЗДвП служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 КЗ или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите/, предварителното изпълнение на мярката, до решаване на спора по същество, единствено уврежда правната сфера на жалбоподателя. В този смисъл е и Определение № 4528 от 24.04.2026г. по адм. д. № 3734/2026 г., VII отд. на ВАС.

Ето защо, настоящият състав приема, че в случая е налице противопоставим правен интерес, съпоставим на обществения интерес, който предварителното изпълнение засяга.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК за постановяване спиране изпълнението на оспорения акт.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град, III отделение, 44 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-5313-000014 от 06.07.2026 г., издадена от Х. Н. Г. – началник група

към ОДМВР – П., група КПДГПА П., с която на Д. В. Г., ЕГН - [ЕГН], е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, „гг“ от ЗДвП, до приключване на производството по оспорването й с влязъл в сила съдебен акт.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: